

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19 נ"ב [REDACTED]

17 דצמבר 2019

לפני כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופטת עינת רביד
כב' השופט נפתלי שילה

מערערים עי"י ב"כ עו"ד עיינה אונגר לטין ואסף לטין

מעשיבים

נגד

מעשיבים

פסק דין

- 1
2 ערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לענייני משפחה בתלה"מ 17-07-6957 (כב' השופטת איריס ארבל-
3 אסל), מיום 23.6.19, שקבע שהמשיב רשאי לשהות עם בנו הקטין ללא פיקוח או מגבלה.
4
5 א. רקע כללי
6
7 1. הצדדים נישאו זל"ז בחו"ק וכדמויי ביום 2.6.09. מנישואין אלה נולד להם בנם, [REDACTED], ביום
8 11 (להלן גם: "הקטין").
9
10 2. ביום 20.7.15 נתן ביהמ"ש קמא תוקף של פסק דין להסכם עליו חתמו הצדדים (להלן:
11 "ההסכם"). בהסכם נקבע שהמשמורת של הקטין תהיה משותפת ויתקיימו זמני שהות
12 שוויוניים אצל ההורים.
13
14 3. הצדדים התגרשו בחודש יולי 2016. עד לסוף חודש יוני 2017, הם פעלו על פי ההסכם והקטין
15 שהה אצל המשיב (להלן גם: "האב") ללא כל מגבלה.
16
17 4. ביום 30.6.17 אושפז האב בכפייה בבית החולים "גהה", לאחר שחבריו סברו שהתנהגותו
18 מוזרה ומצריכה בדיקה. במכתב השחרור מיום 3.7.17 נאמר, כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19 [REDACTED]

17 דצמבר 2019

- 1
- 2 "אושפז בהוראת אשפוז דחופה במחלקה סגורה בשל מצב מאני פסיכוטי... לא התרשמנו
- 3 כי קיימת מסוכנות מידית או לא מידית לעצמו או לסובבים... משתחרר כעת לקהילה בניגוד
- 4 להמלצתנו, בהעדר התוויה להמשך אשפוז כפוי... יוזמן לביקורת במחלקתנו, הונחה לקבוע
- 5 המשך מעקב פסיכיאטרי בדחיפות".
- 6
- 7 הומלץ למשיב על המשך טיפול תרופתי, המשך מעקב פסיכיאטרי בדחיפות והמשיב הוזמן
- 8 לביקורת במחלקה בעוד שבוע.
- 9
- 10 .5 ביום 3.7.17 הגישה המערערת (להלן גם: "האם") בקשה בהולה להשהיית הסדרי הקשר בין
- 11 הקטין לאב, לאור חששה שחלה התדרדרות חמורה במצבו הנפשי של האב, אשר הובילה
- 12 לאשפוזו בכפייה.
- 13
- 14 .6 ביום 13.7.17 הורה ביהמ"ש קמא על מינוי פסיכיאטר מומחה מטעמו, על מנת שייבחן את
- 15 מצבו של האב ומסוכנותו לקטין והאם ניתן לקיים את המפגשים ללא פיקוח. בהחלטה נאמר
- 16 כי: "מכיוון שעסקינן בצורך להכריע במצבו הנפשי של האב, דבר המהווה עניין שבמומחיות
- 17 אשר חורג מגדר ידיעותיו השיפוטיות והכלליות של בית המשפט, יש הכרח בקבלת חו"ד
- 18 מקצועית של מומחה מתחום הפסיכיאטריה...".
- 19
- 20 ברם, האב סירב ומסרב עד היום להיבדק ע"י פסיכיאטר.
- 21
- 22 .7 החל מחודש דצמבר 2017 קיים האב מפגשים עם הקטין במרכז הקשר, בפיקוח מלא.
- 23
- 24 .8 בביהמ"ש קמא התקיימו כמה דיוני הוכחות, הוגשו תסקירים ועדכונים ע"י העו"ס וביום
- 25 8.4.19 הוגש תסקיר עדכני (להלן: "התסקיר העדכני") שבו נאמר, בין היתר, כי:
- 26
- 27 "מהמידע אשר לפנינו עולה כי בחודשים האחרונים חל שיפור במהלך המפגשים בצמצום
- 28 תכני שיחה אשר אינם מותאמים, כגון ערוב [REDACTED] בהליך המשפטי המתקיים וכו'.
להתרשמותנו המקצועית, ליווי של איש צוות מתחילת המפגשים והתערבויות טיפוליות
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1 אשר נעשות בעת הצורך, יש להם חלק ממשי בשיפור הנ"ל. לאור זאת, אנו ממליצים לבחון
2 אפשרות של פיקוח חלקי במהלך המפגשים".
- 3
- 4 .9 ביום 23.6.19 ניתן פסק דינו של ביהמ"ש קמא (להלן: "פסה"ד"). בפסק הדין נקבע שהאב
5 אינו מסוכן לקטין ויש להסיר את כל ההגבלות על המפגשים בינו לקטין והאב יוכל לקיים את
6 הסדרי השהות עם בנו "ללא פיקוח במועדים הרגילים".
- 7
- 8 .10 בפסה"ד נאמר, כי:
9
- 10 "אמנם, הראייה הטובה ביותר להעדר מסוכנות של האב כלפי הקטין, הייתה יכולה להיות
11 חו"ד פסיכיאטרית הכוללת אבחון פסיכודיאגנוסטי להערכת מסוכנות. למרבה הצער,
12 ראייה זו אינה מונחת במניי. יחד עם זאת, הצטברה בפני בית המשפט מסה קריטית של
13 ראיות אחרות אשר במצטבר, הובילו את בית המשפט להשתכנע כי עתה, בסופו של תהליך
14 ארוך שעבר האב, במהלכו חלו בו שינויים רבים, האב אינו מהווה סכנה לקטין".
- 15
- 16 .11 האם לא השלימה עם פסה"ד והגישה את הערעור שלפנינו. בנוסף, הגישה האם בקשת רשות
17 ערעור על החלטת ביהמ"ש קמא, שדחה את בקשתה לעיכוב ביצוע פסה"ד. ביום 5.7.19
18 התקבלה בקשת האם ועוכב ביצוע פסה"ד עד להחלטה אחרת. נקבע שבינתיים, האב יפגוש
19 את הקטין במרכז הקשר בפיקוח חלקי, כפי שהומלץ ע"י העו"ס בתסקיר העדכני.
20
- 21 .12 ביום 10.7.19 דיווחה העו"ס לביהמ"ש קמא, כי: "ברצוננו לציין כי לאורך כל מעורבותנו
22 בטיפול במשפחה, הבהרנו לכב' ביהמ"ש לענייני משפחה כי אין בידינו הכלים לבחון את
23 הסיכון האפשרי הטמון במפגשים מחוץ למרכז הקשר בהעדר חו"ד רפואית פסיכיאטרית
24 עדכנית, לא נוכל להמליץ על קיום קשר בין האב לבנו מחוץ למרכז קשר... ניתן לאפשר
25 לפגוש את אביו פעמיים בשבוע למשך שעה במרכז הקשר".
- 26
- 27 .13 העו"ס דיווחה ביום 27.8.19 כי:
28
- 29 "מהמידע מהקטין ואמו עולה כי במפגש האחרון האב שיתף את [REDACTED] בפרטים רבים אודות
30 אביו האב, כמו כן שיתף אותו כי מצוי במצוקה כלכלית קשה... בנוסף, האשים את

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1 האם במצבו הרע. היה נסער ביותר לאחר המפגש וכשראה את האם פרץ בבכי עז
2 וביקש מהאם לישון אתה במיטה (דבר שלא קרה עד היום). להערכתנו המקצועית, האב
3 חושף את בנו לתכנים אשר אינם תואמים את גילו של [REDACTED] ומציפים אצלו תחושות קשות
4 של עצב, כאב ואשמה, באופן מזיק ופוגעני. יצוין כי למרבה הצער מציאות זו במהלכה האב
5 מציף במפגשים תכנים לא תואמים, חוזרת פעם אחר פעם... להערכתנו המקצועית,
6 התנהלות זו של האב אינה עולה בקנה אחד עם צרכיו הרגשיים וההתפתחותיים של הקטין,
7 פוגעת קשות בטובתו ומזיקה לו. לאור זאת... החלטנו כי המפגשים הקרובים ייערכו בליווי
8 מלא של איש צוות במרכז הקשר".
- 9
- 10 .14 בעקבות התנהלותו של האב, הודיעה העו"ס ביום 28.8.19 על צמצום תדירות המפגשים בין
11 האב לקטין לפעם בשבוע ועל ביטול מפגש של האב עם הקטין שהיה מתוכנן במרכז הקשר.
12
- 13 .15 על פי דיווח העו"ס מיום 22.10.19, המפגש האחרון של האב עם הקטין נערך ביום 11.9.19
14 ומאז לא נערכו שום מפגשים, מאחר שהאב מסרב לקיים את המפגשים עם פיקוח.
15
- 16 **ב. תמצית טענות המערערות**
- 17
- 18 .1 טעה ביהמ"ש קמא בכך שלא הסיק מכך שהמשיב לא הסכים לעבור בדיקה פסיכיאטרית,
19 שקיימת מסוכנות מצדו ולא ניתן לכך המשקל הראוי. ביהמ"ש אף התעלם מהחלטתו שלו,
20 מיום 19.6.19 לפיה: "לעו"ס אין מקצועיות בתחום הפסיכיאטריה וההתרשמות שלה
21 מוגבלת לבחינת האינטראקציה בין המשיב לבין הקטין...".
22
- 23 .2 ביהמ"ש קמא נסמך על התסקיר העדכני ואולם בתסקיר זה הומלץ על "פיקוח חלקי" ולא על
24 ביטול הפיקוח באופן מוחלט. ביהמ"ש קמא טעה כשלא בדק מה הכוונה בהמלצה לקיום
25 "פיקוח חלקי".
26
- 27 .3 דיווחי העו"ס לאחר מתן פסק הדין לאור התנהלותו של האב, מלמדים שהסרת הפיקוח היתה
28 מוטעית ומנוגדת להמלצות המקצועיות.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19 נ' [REDACTED]

17 דצמבר 2019

- 1 העובדה שכבר יותר משלושה חודשים האב מסרב להתראות עם הקטין, מלמדת על שיקול
2 הדעת הלקוי של האב, המעדיף שלא לפגוש את בנו כלל על מנת להגן על עקרונותיו.
3
- 4 טעה ביהמ"ש קמא שעה שהסתמך על התסקיר העדכני שהיה יחסית חיובי, והתעלם מאין
5 ספור דיווחים שליליים המלמדים על התנהגותו הפוגענית והמזיקה של האב כלפי הקטין.
6
- 7 טעה ביהמ"ש קמא שעה שהתעלם מעדותה של העו"ס הגב' שירה ברק, שהעידה שלפעמים
8 התנהגות האב יוצרת סיכון רגשי לקטין. כמו כן, ביהמ"ש קמא התעלם מדוא"ל שכתב האב
9 ביום 4.6.19, שבו אמר שהוא משיח בן יוסף וכי: "עלול להיות הסוף של האנושות.
10 מקווה מאוד שלא, ומאמין באפשרות כי בורא עולם משתמש בכך על מנת לנסות לדרבן
11 אותי".
12
- 13 ביהמ"ש קמא טעה כשהתעלם מהוראת השחרור של המשיב מהאשפוז הפסיכיאטרי, שבה
14 נאמר כי על האב להמשיך בטיפול תרופתי ועליו להיות במעקב פסיכיאטרי. המשיב לא מצוי
15 בשום טיפול או מעקב פסיכיאטרי מאז שחרורו מהאשפוז והדבר עלול לסכן את הקטין. חברי
16 האב הם אלו שדאגו להגעתו לחדר המיון, מאחר שהוא הביע מחשבות לפגוע בבנו.
17
- 18 האב ממשיך להלעיט את הקטין בתוכן לא מותאם והדבר עלול להתרחש ביתר שאת, בעת
19 הסרת הפיקוח על המפגשים. בניגוד לאמור בפסה"ד, לא חל שום שינוי אצל האב. האם
20 מעוניינת שיהיה קשר טוב ובריא בין הבן לאב ואולם, שעה שהאב מסרב להיבדק ע"י
21 פסיכיאטר והוא לא נמצא בשום מעקב פסיכיאטרי, אין לסכן את הקטין ויש לבטל את פסה"ד
22 ולקבוע שהסדרי השהות יתקיימו בפיקוח מלא בלבד.
23
- 24 **ג. תמצית טענות המשיב**
- 25
- 26 הערעור חסר בסיס עובדתי ומשפטי כאחד. מעולם לא הייתה שום מסוכנות אצל האב ולא
27 קיימת גם כיום שום מסוכנות. אין מניעה לחדש את הסדרי המשמורת המשותפת כפי שנקבע
28 בהסכם.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19- [redacted] נ' [redacted]

17 דצמבר 2019

- 1 המשמורת המשותפת בוצעה בהצלחה במשך שנה. גם בהוראת השחרור מהאשפוז נקבע העדר
2 המסוכנות. במשך יותר משנתיים, האב מתפקד "באופן משביע רצון ללא צורך בטיפול
3 כלשהו". המשיב הוא אדם יציב, שקול, מתפקד ונורמטיבי ואין לפגוע בו ובקטין רק בשל
4 אשפוז כפוי ושגוי, שנערך מיום שישי בצהריים ועד יום שני בבוקר. המשיב הוא עו"ד פעיל
5 במשך עשרים שנה "עם הישגים משפטיים, לרבות תקדימים חשובים שניתנו בבית המשפט
6 העליון".
7
- 8 3. לאחר שהוא "נכווה" מהפסיכיאטר הראשון שבדק אותו בחייו והורה על אשפוז כפוי, הוא
9 בחר לנקוט משנה זהירות והוא מסרב שגורל הקשר שלו עם בנו ייקבע על ידי פסיכיאטר.
10
- 11 4. ההסכם קיבל תוקף של פסק דין ואין הצדקה משפטית להתעלם ממנו. כפי שנקבע במכתב
12 השחרור מבית החולים גהה, האב אינו מסוכן. בחלוף שנתיים, תיקן ביהמ"ש קמא את טעותו.
13 התנהגותו לא השתנתה והיא הייתה תקינה לאורך כל הדרך.
14
- 15 5. אין מקום לפגוע באדם בגלל "התלהבות דתית" כשהוא אינו פוגע באיש, "גם אם אותו אדם
16 מאמין באפשרות כי אביו הוא אלוהים בתחפושת והוא עצמו יועד להיות המשיח". גם
17 כשחוויתו הדתית הגיעה לשיאה, האב הקפיד לנהוג בשיקול דעת, לעבוד ולתפקד והמשיך
18 לאהוב את בנו אהבה גדולה.
19
- 20 6. האב לא נזקק לטיפול רפואי כלשהו במשך כל התקופה. המפגשים במרכז הקשר היו חיוביים
21 ומוצלחים והדבר מלמד שמצבו של האב יציב. גם האם הודתה בחקירתה שהוא אינו אלים
22 וכל העדים העידו שהיחסים בינו לקטין מעולים ואין "גרגר" של מסוכנות.
23
- 24 7. דרישת האם לפיקוח על המפגשים נובעת מניכור הורי של האם כלפי האב והיא פועלת באופן
25 עקבי ואינטנסיבי לניתוק הקשר בין האב לבנו. לאם אין זכות להכתיב את תוכן השיחות בינו
26 לקטין. האב הוא "בעל זכויות, כישורים ויכולות לגדל ולחנך את בנו הבכור והיחיד, בהתאם
27 לשיקול דעתו הבלעדי".
28
- 29 8. בצדק קבע ביהמ"ש קמא שיש "מסה קריטית של ראיות" שהאב אינו מהווה סכנה לקטין ויש
30 לדחות את הערעור.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1
- 2 **ד. דיון והכרעה**
- 3
- 4 1. לאחר עיון בטענות הצדדים, אנו סבורים שיש לקבל את הערעור. לטעמנו, בדיקת כל העדויות
- 5 והתסקירים שהוגשו לביהמ"ש קמא, לא יכולה הייתה להביא למסקנה שקיימת "מסה
- 6 קריטית" של ראיות המלמדת שניתן להסיר כליל את הפיקוח מהמפגשים בין האב לקטין.
- 7
- 8 2. העובדה שהאב סירב באופן עקבי להיבדק ע"י פסיכיאטר, צריכה הייתה להיזקק לחובתו. כפי
- 9 שנקבע בע"א 548/78 פלוגית נ' אלמוני (16.12.80) שבו נדונה משמעות סירובו של נתבע לערוך
- 10 בדיקת רקמות לבירור אבהות:
- 11
- 12 "אין בזכותו זו של בעל הדין לסרב לעריכת בדיקת דם, משום שלילת סמכותו הטבעית של
- 13 בית המשפט להסיק מסירוב זה, בנסיבות מסוימות, מסקנות ראייתיות המשתמעות ממנו.
- 14 כאשר בית המשפט מציע לבעלי הדין לערוך את הבדיקה ואחד מבעלי הדין מסרב לעשותה,
- 15 ללא מתן הסבר סביר לסירובו, פרט לכך שרואה הוא בכך פגיעה בזכותו לא להיבדק, וטיבה
- 16 של הבדיקה הוא כזה שיש בה כדי להכריע - במידה שהיא קרובה לוודאי - בשאלה השנויה
- 17 במחלוקת, הן לחיוב והן לשלילה, רשאי בית המשפט להסיק מסירובו של אותו בעל דין
- 18 משום ראייה, שיש בה כדי להכריע לרעת המסרב בספק המתעורר אצלו... בכבישת ראייה
- 19 כגון זו, יכול ויהא בסירוב הבאתה משום משקל מכריע כנגד מי שכובשה".
- 20
- 21 3. המשיב טוען שלאחר ש"נכווה ברותחין" מהבדיקה שנערכה לו במסגרת האשפוז הכפוי, הוא
- 22 "נזהר בצוננים" ואינו מוכן שגורל בנו יוכרע ע"י פסיכיאטר. בנוסף טוען המשיב, כי הבדיקה
- 23 מהווה "פגיעה בשמו הטוב ומעוררת אסוציאציות וקונוטציות לא בהיבט חיובי" (עמ' 7 שורות
- 24 31-32 לפרוטוקול הדיון בערעור). לטענתו, במקרה דנן "לא התגבש טעם ממשי או צורך
- 25 ממשי" להורות לו להיבדק, הוא איבד אמון במערכת הפסיכיאטרית וכל פסיכיאטר שיבדוק
- 26 אותו יושפע מהקביעה של הרופא שבדק אותו באשפוז (שם עמ' 8 שורות 18-22).
- 27
- 28 4. בניגוד לעמדת המשיב, אנו סבורים כי התגבש "טעם ממשי" להורות על עריכת הבדיקה.
- 29 שהרי, במכתב השחרור בתום האשפוז נאמר כי המשיב שוחרר "בניגוד להמלצתנו"
- 30 וההמלצות היו שהמשיב ימשיך בטיפול תרופתי ויבוצע מעקב פסיכיאטרי בחיפוף.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1
- 2 5. ברם, המשיב לא ביצע את ההמלצות והוא אינו מטופל ואינו תחת מעקב פסיכיאטרי כלשהו.
- 3 יש לזכור שהאב אושפז עקב מצב "מאני פסיכוטי פעיל עם מחשבות שווא של גדלות ושליחת
- 4 מסרים". למרות שלא היתה התרשמות שקיימת מצדו מסוכנות, התבטאויותיו והתנהגותו
- 5 של האב חייבו ביצוע אבחון, עריכת מעקב מקצועי ונטילת תרופות שהומלצו. יש לזכור שהאב
- 6 אמר וכתב בין היתר דברים המערורים דאגה רבה והטעונים בדיקה כגון ש"עלול להיות
- 7 הסוף של האנושות" וכי: "אם הוא יגיד לי עכשיו לפגוע אני סומך עליו ברמה של
- 8 מאה אחוז" (מוצג ל' למוצגי המערערת).
- 9
- 10 6. העו"ס הבהירה כמה פעמים שאין לה הכשרה בתחום הפסיכיאטריה ומדובר בהיבט מקצועי
- 11 שאינו בתחום מומחיותה. ביהמ"ש קמא אף ציין זאת בהחלטתו מיום 13.7.17, שעה שקבע
- 12 כי "יש הכרח בקבלת חו"ד מקצועית של מומחה בתחום הפסיכיאטריה". היעדר יכולתה של
- 13 העו"ס לחוות דעה בשאלה מתחום הפסיכיאטריה, אוזכרה שוב בהחלטתו של ביהמ"ש קמא
- 14 מיום 19.6.19. לפיכך, היה על ביהמ"ש קמא ליתן משקל משמעותי לסירובו של המשיב
- 15 להיבדק.
- 16
- 17 7. לא התגבשה שום "מסה קריטית של ראיות" המלמדות כי יש לאפשר הסרת הפיקוח כליל.
- 18 אדרבא, מחוות הדעת של העו"ס עולה בדיוק ההפך. התסקיר העדכני המליץ על "פיקוח חלקי
- 19 במהלך המפגשים". מכאן ועד להסרת הפיקוח באופן גורף, המרחק רב מאוד. העובדה שאירע
- 20 שינוי חיובי בהתנהלות האב, לא מלמדת שהחשש מהתנהלותו התפוגג לחלוטין.
- 21
- 22 8. היה על ביהמ"ש קמא לאמץ את עמדת העו"ס ולא ניתנה ע"י ביהמ"ש קמא כל הנמקה מדוע
- 23 הוא סטה מההמלצה בדבר קיום פיקוח חלקי. כידוע, סטייה מהמלצת איש מקצוע
- 24 אובייקטיבי, נעשית בדרך כלל רק אם קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל של ממש (בע"מ
- 25 9358/04 פלונית נ' פלוני (2.5.05)). נפסק שלמרות שזתסקיר עו"ס אינו בגדר חוות דעת מומחה
- 26 כהגדרתה בסעיף 20 לפקודת הראיות (נוסח חודש) תשל"א – 1970, יש ליתן לו משקל דומה
- 27 (בע"מ 4259/06 פלוני נ' היועמ"ש (13.7.06), עמ"ש 5072/10 פלוני נ' אלמונית (26.10.10)).
- 28
- 29 9. כמפורט בתסקירים הרבים שהוגשו לביהמ"ש קמא, האב נהג לשתף את הקטין בתכנים לא
- 30 הולמים, דבר המהווה סיכון להתפתחותו הרגשית. העו"ס גבי ברק העידה בביהמ"ש קמא, כי

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1 לעיתים התנהגות האב יוצרת סיכון רגשי לקטין (עמ' 56-59 לחקירתה – מוצג יא' למוצגי
2 המערערת).
- 3
- 4 10. נראה שהאב לא הפנים את חומרת התנהגותו ועד היום הוא סבור שאין פגם בהתנהלותו וכי
5 התכנים שהוא מעביר לקטין אינם בעייתיים. בעדכון העו"ס לביהמ"ש קמא מיום 5.12.18
6 נאמר כי המשיב טען כי: "הוא יאמר [REDACTED] את האמת, גם במחיר של כניסה לכלא" (מוצג
7 י"6 למוצגי המערערת). אף עובדה זו מלמדת, שאין מקום לבטל כליל את הפיקוח על
8 המפגשים.
9
- 10 11. גם התבססותו של ביהמ"ש קמא על הסכמת הצדדים לוותר על מתן טיפול רגשי לקטין, אינה
11 מהווה "הוכחה חד משמעית לכך שהמידע אליו חשף האב את הקטין במפגשים, לא הביאה
12 את הקטין לכדי מצוקה או נזק רגשי אשר פגע בתפקוד שלו וכי החשש שהעלה מרכז הקשר,
13 איננו רלוונטי לקטין". שהרי, העובדה שהקטין התמודד עד היום בהצלחה עם התכנים
14 הבעייתיים שמסר לו האב, אינה מלמדת כי כך יהיה בעתיד ואין כל ערובה שגם בהמשך,
15 הקטין יהיה חסין ולא ייפגע מהמשך החשיפה לתכנים אלו. לכן, העובדה שבאותה עת שני
16 ההורים הסכימו לוותר על טיפול רגשי, לא מלמדת דבר על העדר המסוכנות מהמשך חשיפת
17 הקטין לתכנים קשים ובלתי מתאימים לגילו.
18
- 19 12. לאחר מתן פסק הדין הובהר ע"י העו"ס, שבהעדר חוות דעת פסיכיאטרית, לא ניתן להמליץ
20 על קיום מפגשים מחוץ למרכז הקשר. אף התנהלותו של המשיב במהלך המפגש בחודש
21 אוגוסט 2019, מחזקת את עמדת המערערת שלא ניתן לאפשר קיום מפגשים ללא פיקוח.
22 שהרי, העו"ס דווחה שהמשיב עירב את הקטין בפרטים הנוגעים ל[REDACTED] והדבר גרם
23 לזעזוע עמוק אצל הקטין כמפורט לעיל.
24
- 25 13. טענת המשיב שההסכם שקיבל תוקף של פסק דין מחייב להמשיך בהסדרים של משמורת
26 משותפת, אינה טענה כלל. שהרי כידוע, כל פסק דין בנושא המשמורת ניתן לשינוי כשאירע
27 שינוי נסיבות מהותי. במקרה דנן, מצבו הנפשי של המשיב והתנהלותו הבעייתית במהלך
28 המפגשים במרכז הקשר, חייבו ועדיין מחייבים פיקוח, על מנת להגן על נפשו של הקטין.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

14. אכן, המשיב הוא עורך דין פעיל וניתן בהחלט להבין לליבו, שעה שהוא מתנגד לעבור בדיקה. יחד עם זאת, עליו להפנים כי במקרה דנן, סירובו לכלל בדיקה פועל לחובתו ומחייב את ביהמ"ש להגן על הקטין. בצדק טוענת המערערת, כי ייתכן שהתנהלותו של המשיב והתנגדותו לכל מעקב או טיפול, הם אלו שגורמים להמשך המגבלות שהוטלו על הסדרי השהות של האב עם בנו. ייתכן בהחלט שאף אם בבדיקה היה מתגלה שלאב בעיה מסוימת כלשהי, ניתן היה לטפל בה באמצעות תרופות או טיפולים וניתן היה לחזור ולפעול על פי ההסכם. לא הוכח כלל שקיים ניכור הורי וכי האם מעוניינת לטרפד את הקשר בין האב לקטין. האם גם לא מעוניינת "להכתיב את תוכן השיחות בין האב לבין בנו". אדרבא, התנהלותה ומהלכיה נעשים אך ורק על מנת להגן על הקטין ולשמור על טובתו. על המשיב להבין שזכותו לשוחח עם בנו ולחנכו, אינה זכות מוחלטת. היא כפופה לטובתו של הקטין ויש להתאים את השיחות לגילו ומצבו.
15. אכן, לחוות דעת פסיכיאטרית יש משקל חשוב בהכרעה אודות מסוכנותו של האב. ברם, מי שמכריע בסופו של דבר הוא ביהמ"ש ולאב קיימת הזכות לבקש לחקור את המומחה מטעם ביהמ"ש וביהמ"ש לא משמש "חותמת גומי". כמו כן, ברור שאמונתו הדתית של האב אינה רלוונטית כלל ולא מהווה שיקול בנושא משמורת. השאלה היחידה היא האם קיימת מסוכנות לקטין.
- זאת ועוד, על מנת להסיר חשש מהטיה, ככל שקיים, מוצע שהמשיב יגיש לביהמ"ש קמא רשימה של כמה פסיכיאטרים מומחים וביהמ"ש ימנה אחד מהם לאחר שיקבל את תגובת המערערת.
16. **סיכומו של דבר**: התשתית המקצועית שהונחה בפני ביהמ"ש קמא, לרבות סירובו של המשיב להיבדק ע"י פסיכיאטר, מחייבת את המסקנה שטרם הגיעה השעה להסרה של הפיקוח מהמפגשים בין המשיב לבנו. המפתחות לשינוי המצב, מצויים בכיסו של המשיב. מומלץ לאב "למחול על כבודו" ולהסכים לבדיקה פסיכיאטרית, עם כל הקושי הכרוך בכך. כמו כן, מצופה ממנו כי בשלב זה יקיים את המפגשים בפיקוח ולא יתנתק מבנו שכה אוהב אותו ומשתוקק לקשר טוב ובריא עמו.
17. לפיכך, הערעור מתקבל ופסק דינו של ביהמ"ש קמא, מבוטל. בשלב זה ועד להחלטה אחרת שתיתן ע"י ביהמ"ש קמא, הסדרי השהות של המשיב עם הקטין יתקיימו בפיקוח בהתאם להמלצות העו"ס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים

עמ"ש 27040-07-19

17 דצמבר 2019

- 1 18. המשיב ישלם למערערת הוצאות הליך זה בסך של 10,000 ₪.
- 2
- 3 19. הערובה על פירותיה תושב למערערת באמצעות באי כוחה.
- 4
- 5 20. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת הפרטים המזהים.
- 6
- 7
- 8 ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.
- 9

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא
אב"ד

- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא